

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Μάρτυρος γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσίδωρε, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδασχαις, θεοφιλέσιν ὠραϊζόμενος, Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐνδέδυσαι, στολὴν ἀφθαρσίας δέ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θάττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζῶν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον Ἐνδοξο, ἣς πὲρ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνούντάς σε εὐφρανον.

Ὅντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρὸς τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτριῶ οἱ ἐνδοξοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὑμῶ προφρόνως.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ δ'

Ἐγγρὰν διοδεύσας

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσίδωρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτὴν σου τὴν σεβάσιμον.

Ὁλόκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσίδωρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, πανάμωμον ἔσχες καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ῥυθμίσας σου τὴν ζωὴν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὥσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τὴν πίστιν ἐκράτεις, ἀτρεπτόν τε τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἁγνὴ περιφέρουσα.

Ὦδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Λόγω κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὀρμᾶς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἡμαύρωσας.

Ἐχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὀρμὴν ἔνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀρραγῆ διετήρησας.

Ἦλεων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι, τοῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Ἀγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄφους, ἔστησας τρόπαιον, Μάρτυς Ἰσίδωρε, ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, αὐγάζων τὴν ὑφήλιον, πάσιν ἐξανέτειλας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος, δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε

Ὅλον ἐν σοί, τὸν λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἡσυχνας ὀφρύν, καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, πανασίδιμε Μάρτυς, Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας, Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπερραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων, Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἰχνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότη παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἐκούσιον, τὸ δι' αὐτόν, θέλων ὑποστάς, ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σὲ Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχὴν σου παμμάκαρ, Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον θεότητι.

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τι μὲ ἄψῳσω

Ἰερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῶ Δεσπότη Χριστῷ, καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου ῥάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νὺν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμετοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου σθένει κατέσβεσε, τὴν ἀγλὴν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος, καὶ τμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότη, εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ὁραῖζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεται σου, ταῖς τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν ἔνδοξε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρῶς μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὄφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον

Ῥυπωθεῖσαν τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τὴ παραβάσει τὴ πρὶν, καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε

Δέσποινα.

Ὦδὴ ς'
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ὀλόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἔφεσιν, κεκτημένος ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον ἠμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν, Ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπῆς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοῦς, ἀνελήλυθας χαίρων, καλλοποιῶ λαμπηδόνι παρίστασθαι, δεόμενος, διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἐπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνος δόξαν, καὶ τὴν τρυφήν, τὴν αἰδίων ὄντως, μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπείληφας παναληθῶς, στεφηφόρε παμμάκαρ, Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότης σκηνῶμα, τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὡσπερ κρίνον ἐκλάμπαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοὶ ἄφεσιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι

- Ἐσαιεν Ἰσίδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,
- Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.
- Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἠδὲ τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος θεράποντος.

Στίχοι

- Ὁφθης θεράπων, οἷα θύτης τοῦ Λόγου,
- Ὁφθης θεράπων, καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Βαρβάρου καὶ Ἀκολούθου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'
Παῖδες Ἑβραίων

Νὺν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῆ τοῦ πνεύματος αὐγῆ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὸν σοὶ εὐδόκησον βοῶντας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦ τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων καὶ τυράννους δεινοὺς, κατήσχυνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Πάναγγε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μάλωπας ἐλαίω, συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος, Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὦδὴ η'
Ἑπταπλασίως κάμινον

Ῥαδιουργίας ὤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στερρὸν καὶ εὐτονον, παμμάκαρ,

Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν, ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τὸν Χριστὸν ἀνεβόας, φοβοῦμαι, ὃ λατρεύω, προσκυνῶ τε καὶ μέλω, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὲς ὡς ἥλιος, Ἰλαρόν σου τὸ πρόσωπον, τῆ τοῦ μαρτυρίου χαρμονὴ ἐφαίνετο, ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ, ὄν ὡς πλαστουργόν, μελωδικῶς ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογοῦτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτων Ἰσίδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιῖαις τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἐκάστω, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, καὶ σάλου ἐξαρκάζων, σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Ῥητορευόντων γλώσσαί σε, εὐφημῆσαι οὐ σθένουσιν, ὃ Θεογεννητορ, Μαριὰμ Θεόνημφε, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ὄν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῦτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν δι' αὐτὸν σὲ θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς βασιλείας, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σῶν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν οὐρανοῖς χλαίναν σοὶ ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι, ἦν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανόις, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν, ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σὴς κληρουχίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας μὲ Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα, πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.